

Editorial

Ha arribat l'hora de la veritat

En la gran festa de la democràcia, com són sempre unes eleccions, ha arribat l'hora de la veritat. Aquella en la que els ciutadans amb el vot particular, designen als seus representants i aquets han d'assumir la defensa dels interessos generals, oblidant fins i tot el seus particulars. Defensem un país normal que només ha de mirar els seus interessos nacionals i la seva relació amb el món.

Es el moment de votar a qui representa –sigui qui sigui– maduresa política, modernització, desenvolupament econòmic i dignitat so-

cial a tots per igual. S'ha de fer en un moment en què els ciutadans veuen com la crisi redueix el seu progrés i augmenta la seva incertesa. Vivim uns instants en què el populisme practica la política de la por i diu al dèbil que ha de fer més esforços en la seva vida laboral, com si fins ara fos un gandul. També quan es confon la realitat i de forma genèrica es culpa els sectors públics de malbaratar. Sapiguem diferenciar els serveis socials com a inversió dels que només ho considerem una despesa a eliminar en gran part.

També cal tenir molt present en el vot, que es possible garan-

tir el benestar de la ciutadania davant la precarietat, optimitzant els recursos sense abandonar els ajuts socials. Massa coses sobren. L'únic que falta es voluntat política per reformar fins i tot la política. La demora en actuar amplia la crisi i retarda la solució. Hem viscut un temps de negació a tota activitat pública en temes tan importants com les senyals que en-

CAL MADURESA POLÍTICA, MODERNITZACIÓ, NOU MODEL ECONÒMIC I DIGNITAT SOCIAL

via Europa. Hem perdut el temps en discussions sobre la nostra reconversió econòmica en lloc de fer una operació a cor obert, perquè els pacients s'han negat.

És l'hora de la veritat, el que vol dir, el moment de votar als diri-

gents amb sentit de la història i no de les circumstàncies del moment. Als vells lemes de Llibertat, Igualtat i Fraternitat oposem ara seguretat per a uns, prosperitat per altres i, si queda temps, igualtat per a tots. És la política de la pastanaga que es posa davant perquè el supeditat camini sempre buscant atrapar-la, però sense resultats finals.

Hem de demanar als nous consellers que tinguin valor per al canvi, fins i tot per aquells que puguin fer mal ara i curar després. Necessitem un poble unit en un desig comú i no una parcel·lació dels sistemes que converteixen als ciutadans en de primera o segona categoria. Els canvis comporten sempre risc, però són necessaris i està clar que res pot canviar, fins que tot canviï.

És l'hora de la veritat. De votar amb responsabilitat amb el que pensam i desitgem.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.